

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 73: Forslag til lov om ændring af lov om leje og af lov om midlertidig regulering af boligforholdene. (Fri lejefastsættelse ved genudlejning). Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl. (Fremsat 13/11 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Det lovforslag, som her er til behandling, og som er fremsat af Fremskridtspartiet, går ikke overraskende ud på at indføre fri lejefastsættelse ved genudlejning af privat udlejningsbyggeri.

Det vil imidlertid næppe komme bag på hverken forslagsstillerne eller de øvrige tilstedeværende, at forslaget ikke vil få min opbakning, tværtimod. Man behøver blot at slå op i Lejelovskommissionens betænkning for at overbevise sig om, at den fuldstændige ophævelse af huslejereguleringen, som ligger i dette forslag, ville medføre en samfundsmæssig omfordeling af et omfang, som intet socialt ansvarligt parti kan medvirke til.

Lejelovent er ikke et område, hvor man kan praktisere snuptagsløsninger. Hvis man vil opnå noget på dette område, kræver det, at tiltagene er gennemtænkte og velovervejede og udtryk for den balance, som er så vigtig på boligområdet. Netop disse hensyn er da også udgangspunktet for det forslag til lejelov for almene boliger, som netop er blevet vedtaget her i Folketinget, og for det forslag til erhvervslejelov, som vi nylig har fremsat.

Ikke mindst for de private udlejningsboliger er det helt afgørende, at lejelovent sikrer en rimelig balance mellem hensynet til lejebeskyttelsen og sikringen af en god vedligeholdelse og en passende modernisering og en rimelig forrentning til udlejeren, og denne balance tror jeg vi har fundet i det forslag til lejelov for privat udlejning, som jeg forventer at fremsætte i den nærmeste fremtid.

Hans Peter Baadsgaard (S):

Det kommer nok ikke bag på nogen, at også Socialdemokratiet afviser det foreliggende forslag, for det vil ifølge Lejelovskommissionens

beregninger og vurderinger medføre en gennemsnitlig huslejestigning på 39 pct. og i Københavnsområdet på op til 60 pct., og det vil give en samlet forøgelse af huslejeindtægterne til udlejerne på 5 mia. kr. og forårsage en stigning i boligstøtteudgifterne på 1¼ mia. kr. og på grund af prisstigningerne på ejendommene give en formueforøgelse på 40 mia. kr. til ejerne af boligejendommene, og det er endda efter, at der fra 1973 til 1995 har været en prisstigning på disse ejendomme på 433 pct.

Og som også boligministeren var inde på, er det jo klart, at et socialt ansvarligt parti ikke kan byde befolkningen dette og især ikke, når man ved, at de, der bor i disse lejligheder, i stor udstrækning er de økonomisk dårligst stillede.

Mange pensionister vil formentlig notere sig, at det her er Fremskridtspartiets bud på, hvordan deres huslejevilkår skal være fremover.

Så vi afviser forslaget.

Men jeg vil alligevel sige tak til Fremskridtspartiet, fordi det giver os lejlighed til at få det her frem, så vi nu ved, hvad der er Fremskridtspartiets boligpolitik, når den skal udføres i lovforslag, men det er givet noget, vi ikke vil støtte.

Erling Oxdam (V):

I modsætning til hr. Hans Peter Baadsgaard ser Venstre med milde øjne på det foreliggende lovforslag. Og jeg vil faktisk sige, at det er kun ærgerligt, at det ikke er boligministeren, der fremsætter det, men det er det jo altså ikke.

Vi synes, tiden er ved at nærme sig, hvor man må liberalisere ved indgåelse af nye lejemål.

Måske kunne man lave et ændringsforslag undervejs, så det ikke var alle lejemål, men kun visse større lejemål, måske på 100 m² og derover – det har været på tale tidligere – og måske kan også andre forslag komme ind. Men selve ideen om, at nu må det være nok med at føre socialpolitik via boligpolitikken er faktisk rigtig, og derfor vil vi godt drøfte dette lovforslag.

Nu talte boligministeren om et snuptag, men det er der jo sådan set ikke tale om, for man griber ikke ind i bestående lejemål, og det får man heller aldrig – jeg gentager: aldrig – Venstre med til. Det skal kun være ved nye lejemål, og allerede af den grund må ikrafttrædelsesbestemmelsen jo også rettes til den 1. april eller den 1. juli. Det skal kun være fremadrettet.